

Sygn. akt IV U 400/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2017 r.

sprawy Z. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek odwołania Z. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 3 lutego 2017

znak : (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 400/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 grudnia 2017r.

Decyzją z dnia 3.02.2017r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpoznaniu wniosku z dnia 25.10.2016r. odmówił Z. Z. prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

Na uzasadnienie podano, że brak jest podstawy do przyznania dodatku pielęgnacyjnego, gdyż przysługuje on osobie, która ukończyła 75 lat albo wobec której orzeczono niezdolność do samodzielnej egzystencji. Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 25.01.2017r. nie uznała wnioskodawczyni za osobę niezdolną do samodzielnej egzystencji.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni. W odwołaniu tym wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego ortopedy.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa, bowiem podstawą do jej wydania było orzeczenie komisji lekarskiej organu rentowego, która potwierdziła, że stan zdrowia wnioskodawczynie nie powoduje jej niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. Z. urodziła się (...) Wnioskodawczynie jest uprawniona do emerytury w zbiegu z rentą z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Pobierała dodatek pielęgnacyjny do 30.11.2016r.

W dniu 25.10.2016r. złożyła wniosek o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dalszy okres.

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 25.01.2017r. uznała, że wnioskodawczynie nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji.

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczynie, w szczególności, czy jest ona niezdolna do samodzielnej egzystencji, a także od kiedy ta niezdolność powstała oraz czy ma ona charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii.

Biegły sądowy z zakresu ortopedii w opinii wydanej po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską oraz po przeprowadzeniu badań lekarskich wnioskodawczynie. Stwierdził, że odwołująca się nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji, tj. nie nastąpiło naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokojeniu podstawowych potrzeb życiowych. Biegły rozpoznał u badanej chorobę zwyrodnieniową zaawansowaną stawów biodrowych obustronnie z przewagą biodra prawego, stan po dystorsji stawu skokowego lewego wygojone, ostrogę piętową w remisji dolegliwości, chorobę zwyrodnieniową wielostawową miernie zaawansowaną.

Według biegłego wnioskodawczynie w chwili obecnej prezentuje dolegliwości istotnie uniemożliwiające jej wykonywanie pracy zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych. Zmiany w zakresie stawów biodrowych pozostają zaawansowane i wymagają leczenia operacyjnego z wymianą stawu biodrowego prawego w trybie przyspieszonym. Z powodu pozostałych schorzeń ortopedycznych wnioskodawczynie nie prezentuje istotnych ograniczeń funkcjonalnych. W ocenie biegłego stan zdrowia wnioskodawczynie nie powoduje jednak jej niezdolności do samodzielnej egzystencji. Wnioskodawczynie nie wymaga stałej opieki i pielęgnacji osób trzecich w samoobsłudze i czynnościach dnia codziennego.

Wnioskodawczynie zgłosiła zastrzeżenia do treści opinii w piśmie procesowym z dnia 1.12.2017r. Sąd uznał zastrzeżenia jako polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych.

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę przeprowadzonej na potrzeby niniejszego postępowania opinii biegłego, albowiem jest ona fachowa, a jej treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzą wątpliwości. Opinia została wydana przez biegłego, którego specjalizacja zawodowa odpowiada rodzajowi schorzeń i dolegliwości wnioskodawczynie. Wspomniana opinia zawiera wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnosi się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawiera ona wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawczynie i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy dotyczący niezdolności do samodzielnej egzystencji). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opinii biegłego waloru wiarygodności. Opinia biegłego ortopedy wskazywała, iż wnioskodawczynie nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest niezasadne.

Stosownie do art. 75 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia. Jak wskazuje powyższy przepis warunkiem do przyznania prawa do tego świadczenia w przypadku osoby uprawnionej do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, jest również konieczność ustalenia niezdolności do samodzielnej egzystencji. Obie ww. przesłanki przyznania prawa do dodatku pielęgnacyjnego muszą zostać spełnione łącznie.

Zgodnie z art. 13 ust. 5 cytowanej wyżej ustawy niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Dokonanie powyższej oceny wymaga badania lekarskiego i weryfikacji stanu zdrowia ubezpieczonego, a tym samym koniecznym jest zasięgnięcie opinii biegłych posiadających wiadomości specjalne. Warto również podkreślić, że niezdolność do samodzielnej egzystencji występuje nawet w przypadkach, gdy osoba całkowicie niezdolna do pracy może wypełniać niektóre z elementarnych czynności życiowych we własnym zakresie, np. zje posiłek przygotowany przez inną osobę, o ile w pozostałym zakresie jest pozbawiona praktycznej możliwości egzystowania w humanitarnych warunkach bez koniecznej stałej lub długotrwałej pomocy ze strony osoby drugiej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 września 2013 r., sygn. akt III AUa 1642/12, LEX nr 1372288).

W niniejszej sprawie biegły sądowy z zakresu ortopedii ustalił, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do samodzielnej egzystencji. Sąd Okręgowy powyższą opinię podzielił w całości.

Wobec powyższego należy uznać, iż wnioskodawczyni nie udowodniła, że jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji, a tym samym że nie spełniła ustawowej przesłanki przyznania prawa do dodatku pielęgnacyjnego, co uczyniło jej odwołanie niezasadnym. Sąd w trybie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.